

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020204423
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020204423.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E., E. XX, zastúpená Advokátska kancelária Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 300 €, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 25Csp/78/2020-129 zo dňa 22.4.2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 300 € a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 € podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa dôvodiac porušením povinností žalovaného pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uviedla, že v konaní sp.zn. 7Csp/2/2018 vedenom na Okresnom súde Michalovce, v ktorom sa domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300038569 zo dňa 30.6.2011 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1.020 €, pri úrokovej sadzbe 70 % a RPMN 66,56 %, rozsudkom zo dňa 18.9.2019 súd uložil žalovanému povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 165,97 € po zistení, že Zmluva bola uzavretá v rozpore s § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZoSÚ“), pretože neobsahovala obligatórne náležitosti, bola v nej nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, ako aj celková výška úveru, a dojednaná úroková sadzba odporovala § 53 ods. 6 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), z ktorých dôvodov považoval súd predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Aj keď žalovanému nad rámec povinností zaplatila 1.537,94 €, z opatrnosti si uplatnila iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 165,97 €. Rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7Csp/2/2018 zo dňa 18.9.2019 bol potvrdený Krajským súdom v Košiciach rozsudkom sp. zn. 2CoCsp/37/2020 zo dňa 9.7.2020. Primeranosť sumy žiadaného primeraného zadosťučinenia 300 € odôvodňovala charakterom porušených povinností a reálne vzniknutou ujmom vo výške 1.537,94 € zodpovedajúcej peňažným prostriedkom prijatých žalovaným, na ktoré plnenie nemal nárok.

3. Súd prvej inštancie v konaní aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. i/, r/,u/, § 3 ods. 5, § 4 ods. 2, § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nestotožniac sa s obranou žalovaného o nepreukázaní základu nároku a jeho výšky. Vykonaným dokazovaním mal zistiť, že v konaní sp. zn. 7Csp/2/2018 vedenom na Okresnom súde Michalovce, súd konštatoval, že žalovaný ako veriteľ porušil svoju povinnosť uzavrieť so žalobkyňou písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli § 9 ods. 1 ZoSÚ a tento spôsob uzavretia zmluvy považoval za nekalú obchodnú prax. Žalovaný taktiež porušil svoju povinnosť uviesť v zmluve všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 7Csp/2/2018 zistil aj to, že odplata za dohodu o poskytnutí služby nebola uvedená v žiadosti o úver, len v oznámení veriteľa o schválení úveru, pričom táto nebola zahrnutá do celkových nákladov spojených s úverom ani do výpočtu RPMN. Žalovaný tak v zmluve uviedol nepresné a zavádzajúce údaje. Skonštatoval, že žalobkyňa preukázala úspešné uplatnenie porušenia jej práv podľa osobitných predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktoré je jediným kvalifikačným predpokladom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V súvislosti s primeranosťou výšky finančného zadosťučinenia uviedol, že žalobkyňa na úver reálne uhradila 2.557,94 €. V dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 1.537,94 €, z ktorej si žalobkyňa v konaní pred súdom uplatnila len čiastku 165,97 €, teda zostatok bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavoval 1.371,97 €. Pri posudzovaní primeranosti výšky finančného zadosťučinenia prihliadol na konanie žalovaného, ktoré hodnotil ako zásah do práv spotrebiteľa značnej intenzity, preto sumu finančného zadosťučinenia 300 € považoval za primeranú, berúc do úvahy aj rozsah sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, a na vrátenie ktorej nebol zaviazaný. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého neuvedenie náležitostí Zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ predstavuje splnenie podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva spotrebiteľa. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/110/2019, ktorý konštatoval, že neuvedenie všetkých zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je porušením povinnosti veriteľa, nakoľko táto povinnosť nie je v zákone formulovaná ako povinnosť samotného veriteľa, ale ide o povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ich neuvedenie je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nesúhlasil s hodnotením primeranosti výšky priznaného zadosťučinenia, keď súd vychádzal z konania sp. zn. 7Csp/2/2018, v ktorom si žalobkyňa uplatnila len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 165,97 €. Iného nároku sa nedomáhala, preto považoval za neprípustné, aby súd vychádzal z inej sumy, považujúc za nepreukázané, že rozsah bezdôvodného obohatenia v skutočnosti dosahoval hodnotu 1.537,94 €, a zdôraznil, že finančné zadosťučinenie neslúži ako náhrada za bezdôvodné obohatenie. Považoval za adekvátne, aby aj v konaní o priznaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie, bol spotrebiteľ povinný preukazovať existenciu dôvodov pre vyhovieť žalobe, obdobne ako v prípade iných druhov majetkovej satisfakcie, pri ktorých poškodený s ujmu na zdraví musí preukázať okolnosti potrebné pre priznanie náhrady za bolestné alebo za sťaženie spoločenského uplatnenia, alebo osoba domáhajúca sa nemajetkovej ujmy musí preukázať okolnosti neoprávnených zásahov do jej osobnostných práv, pričom spotrebiteľ nemusí pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia kvantifikovať a preukazovať konkrétne okolnosti, pre ktoré žiada nemajetkovú satisfakciu. Odvolateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu s odkazom na judikatúru najvyššieho súdu uviedla, že vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačí úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa na súde a pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Považovala za nepochybné, že takto postupovala, keď v konaní sp.zn. 7Csp/2/2018 vedenom Okresnom súde Michalovce si uplatnila nárok z porušenia práva zodpovedajúci povinnosti žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný naformuloval a predložil na podpis žalobkyňi vadnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto je správny záver súdu o prvej inštancie o existencii jej nároku na finančné zadosťučinenie. Účelom uvedeného inštitútu je satisfakčný, sankčný, tiež odradzujúci účinok, teda dosiahnuť upustenie od porušovania spotrebiteľských práv, a takto sledovanému cieľu zodpovedá

súdom priznaná suma 300 €. Žalovaný svojím konaním v rozpore so zákonom spôsobil žalobkyni majetkovú ako i nemajetkovú ujmu, žalobkyňa musela vyhľadať právne poradenstvo a iniciovať súdny spor za účelom ochrany svojich práv. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho nielen spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, ale túto i reálne privodilo, ktorá ujma spočívala v nezákonnom preplatení spotrebiteľského úveru, a došlo tak k strate finančných prostriedkov žalobkyne. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Ďalšie vyjadrenia neboli v odvolacom konaní podané.

7. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Rozsudok je v napadnutom vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16. septembra 2021, miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná mandukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193 CSP) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2).

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP je naplnený pri mylnej aplikácii právnych predpisov súdom na zistený skutkový stav, ktorá situácia nastáva v prípade, ak bol použitý iný právny predpis, než ktorý mal súd správne použiť alebo bol aplikovaný síce správny právny predpis, ale tento bol nesprávne interpretovaný, prípadne bol na zistený skutkový stav nesprávne aplikovaný, keď súd vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

12. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, aby pri rozhodovaní v merite veci vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Odvolací súd nezistil ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je riadne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Dôvody rozsudku

sú podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného v prevažnej miere boli už predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

15. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá a tretia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Žalobkyňa si v konaní uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu porušenia svojich práv a povinností žalovaného ako veriteľa. Svoj nárok založila na právoplatnom rozsudku, ktorým súd uložil povinnosť žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie v dôsledku konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovaným, a to z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal žalovaný poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.020 €, pri úrokovej sadzbe 70 %, RPMN 66,56 % a celkovo mala žalobkyňa žalovanému uhradiť sumu 2.514,72 €. Žalovaný ako veriteľ spotrebiteľského úveru je v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa povinný konať s odbornou spôsobilosťou a nesmie konať v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Žalovaný v postavení veriteľa, uzavrel so žalobkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom, zavádzal spotrebiteľa ohľadom reálnej výšky úveru ako aj hodnoty RPMN ako ukazovateľa výhodnosti úveru, a za takto poskytnutý úver žiadal odplatu v rozpore s § 53 ods. 6 OZ, úroky vo výške odporujúcej zásadám slušnosti a poctivému obchodnému styku teda postupoval nielen spôsobom odporujúcim zákonu, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Dopustil sa protiprávneho konania, lebo porušil povinnosť konať s odbornou spôsobilosťou a v súlade so zákonom, ktorým konaním súčasne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa na uzavretie úplnej, pravdivé informácie odrážajúcej, zrozumiteľnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa si svoje nároky z porušenia práva spotrebiteľa a povinností žalovaného ako veriteľa riadne uplatnila na súde, bola so svojim nárokom úspešná, preto splnila základnú požiadavku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

17. Odvolací súd zastáva názor, že sumu priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná tak charakteru a rozsahu porušených povinností, ako i vzniknutej ujme žalobkyne, aj keď je nutné zdôrazniť, že vznik ujmy nie je predpokladom pre priznanie zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z.. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy, a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarcu pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Je preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Súd prvej inštancie v zodpovedajúcej miere prihliadol na význam povinnosti žalovaného, ktorých porušenia sa žalovaný dopustil ako to vyplývalo z konania Okresného súdu Michalovce sp.zn. 7Csp/2/2018, a nemožno mu vytknúť, pokiaľ pre objektivnosť stanovenia primeraného zadosťučinenia prihliadal aj k miere majetkovej ujmy žalobkyne (1.537,94 €), ktorá vyplývala z toho, že hradila aj úroky a poplatky, na ktoré žalovaný nemal nárok pre vady zmluvy ním spôsobené. Žalobkyňa bola povinná z vadnej zmluvy len na vrátenie istiny 1020 €, a sám žalovaný v konaní sp.zn. 7Csp/2/2018 potvrdil, že žalobkyňa mu uhradila čiastku 2557,97 €. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto žalobkyňi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).